

טקס זיכרון עם תלמידי תיכון "אורט" **במחנה מיידאנק פולין – 12.10.11**

הימים מתקצרים והערב ממהר לרדת. זהו חודש תשרי ואנו נאספים לטקס זיכרון כאן במחנה המוות במיידאנק.

זהו יום קר גם באנטופול, בפרשבורג, במונקאטש ובמיכלובה. עיירות באירופה שנותרו ללא אף יהודי.

אוירת החורף הקרב ובא מלווה כעת גם את בוקובינה, וירטמברג, גולוביקי שהקהילות היהודיות בהן נכחדו ולא נותר מהן זכר.

הטקס כאן פרוס כסוכת אבלים על אלפי הקהילות, שהווייתן הייתה למצבה מאובנת, שתרבותן הייתה לזיכרון ושאנשיהן היו לאפר.

אבל וקדרות המכסים את בתי הכנסת ובתי המדרש שנהרסו. את התיאטראות ומוסדות התרבות שחרבו. את הספרים שהועלו באש, את בתי הספר שהיו ואינם. הכל נמחק, החיים, הבתים, התרבות. עולם חרוך.

הנוסע היום ברחבי פולין, בכפרים ובערים, כפי שאנו נסענו, לא שומע את זעקת היהודים אשר הוכרחו לחפור בורות לעצמם. הם נרצחו והושלכו לבורות שכרו במו ידיהם.

אנו תמיד רואים לנגד עינינו את הצילום המפורסם והמוכר של אותו ילד יהודי מבוהל, שמרים ידיים מול קני הרובים הגרמנים. אבל הילד הזה היה רק אחד ממיליון וחצי ילדים. מיליון וחצי זוגות עיניים מבוהלות. כל אחד מהם עולם שלם של תקוות וחלומות, של אהבת אם ודאגת אב, עולם שהתהפך בבת אחת לעולם של אימה, סבל ומוות.

כמה מאותם ילדים הצליחו לשרוד חודשים ושנים, כשהם מסתתרים בבורות, ביערות, קופאים בשלג רעבים עד מוות. ילדים הנמלטים כמו חיות בר נרדפות מן

הציידים הנאצים שדלקו אחריהם כדי להרגם. כמה מן הילדים מצאו מקלט בכנסיות ובמנזרים, מנותקים מהוריהם נקרעים מגעגועים, ולפעמים מצאו מקלט בבתי אנשים נעלים, לא יהודים, חסידי אומות העולם, שסיכנו לא רק את חייהם אלא גם את חיי משפחותיהם, קורבן עילאי, כדי להצילם.

חלק מן הילדים היו בהיפוך תפקידים לילדים המגנים על הוריהם. ילדים שסיכנו את חייהם מדי יום כדי להביא מזון לגטו המורעב, להביא פת לחם לאמא ולאבא. גיבורים קטנים שאיש לא העניק להם ציון לשבח. רובם לא השאירו אחריהם לא שם ולא זכר. חיית הטרף הנאצית טרפה אותם ואת הוריהם, ואין מי שיספר את סיפור גבורתם.

אבל גם ברגעי הייאוש הנוראים ביותר בתולדות עמנו, גם ברגעים האחרונים של גטו וורשה, נלחמו צעירים יהודים מכל הזרמים מלחמת גבורה שאין שנייה לה בצורר הנאצי. בכך הם סימנו את המהפך הגדול שעתיד להתרחש בגורל עמנו כמה שנים לאחר מכן עם הקמתה של מדינת ישראל והקמתו של צבא ההגנה לישראל.

את לקח השואה לעם היהודי-למדנו. יהודים שוב לא יהיו בעולם בלא בית ובלא כוח מגן יהודי שיידע להגן על חייהם.

לעולם שוב לא ימצאו אותנו לא מוכנים. לעולם לא.